

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 76/08

21 października 2008 r.

Wyrok Trybunału w sprawach połączonych C-200/07 i C-201/07

Alfonso Luigi Marra / Eduardo De Gregorio i Antonio Clemente

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WYJAŚNIŁ ZASADY KORZYSTANIA Z IMMUNITETU POSŁÓW EUROPEJSKICH W ZAKRESIE WYRAŻONYCH OPINII I STANOWISK ZAJĘTYCH W GŁOSOWANIU W RAMACH ICH OBOWIĄZKÓW

Artykuł 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich wyraża zasadę immunitetu posłów europejskich w zakresie wyrażonych opinii i stanowisk zajętych w głosowaniu w czasie wykonywaniu przez nich obowiązków służbowych¹.

A. L. Marra, były poseł Parlamentu Europejskiego (PE), został pozwany do sądu przez E. De Gregorio oraz A. Clemente, którzy zażądali odszkodowania za szkodę, jaką wyrządził im rozpowszechniając ulotkę o obraźliwej dla nich treści. Skazany przez sądy rozpatrujące sprawę co do istoty, które nie uznały, iż jego działania stanowiły opinie wyrażone w ramach wykonywania przez niego obowiązków posła europejskiego, przed Corte di cassazione A. L. Marra podniósł naruszenie regulaminu PE, z uwagi na fakt, że nie został złożony żaden wniosek mający na celu uzyskanie „zgody” przed wniesieniem przeciwko niemu powództwa.

Corte di cassazione, który przedłożył Trybunałowi Sprawiedliwości pytania w niniejszej sprawie zmierza do ustalenia, po pierwsze, czy jeżeli sąd krajowy, mający orzekać w przedmiocie powództwa o odszkodowanie wniesionego przeciwko posłowi europejskiemu z uwagi na wyrażone przez niego opinie, nie otrzymał żadnej informacji dotyczącej wniosku tego posła skierowanego do PE w sprawie skorzystania przez niego z przysługującego mu immunitetu², sąd ten może rozstrzygnąć kwestię istnienia owego immunitetu. Po drugie, czy jeżeli sąd krajowy został poinformowany o fakcie, że poseł ten złożył w PE taki wniosek, sąd ten powinien wstrzymać prowadzenie postępowania przeciwko danemu posłowi do czasu otrzymania decyzji PE. Po trzecie, czy jeżeli sąd krajowy stwierdzi istnienie wskazanego immunitetu, powinien on zażądać jego uchylenia dla potrzeb prowadzenia postępowania sądowego.

¹ Zgodnie z art. 10 protokołu, posłowie korzystają również podczas sesji PE z immunitetów przyznawanych posłom parlamentu ich państw, chroniących przed zatrzymaniem oraz wszczęciem postępowania sądowego, którego przedmiotem są działania inne niż wyrażone opinie i stanowiska zajęte w głosowaniu w ramach sprawowania mandatu. W tym przypadku protokół przewiduje możliwość uchylenia immunitetu przez PE.

² Na podstawie regulaminu PE (art. 6 ust. 3).

Trybunał stwierdził przede wszystkim, że immunitet ustanowiony w art. 9 protokołu ma chronić swobodę wypowiedzi i niezależność posłów europejskich i powinien być uznany za **bezwzględny immunitet** sprzeciwiający się wszczęciu jakiegokolwiek postępowania sądowego.

Trybunał orzekł, że do **wyłącznej kompetencji sądu krajowego** należy sprawdzenie, czy przesłanki skorzystania z tego immunitetu zostały spełnione; sąd krajowy nie jest zobowiązany do przedłożenia takiego pytania PE, który ze swej strony nie posiada kompetencji w zakresie badania, czy przesłanki skorzystania z tego immunitetu są spełnione.

Jeżeli natomiast PE, w wyniku wniosku zainteresowanego posła, podejmie **decyzję o skorzystaniu ze wspomnianego immunitetu**, decyzja ta stanowi **opinię, która nie wywołuje wiążących skutków** wobec krajowych organów sądowych.

Trybunał dodał w rozpatrywanym przypadku, że nawet jeśli prawo krajowe przyznaje parlamentowi krajowemu prawo podjęcia działań zmierzających do obrony posłów tego parlamentu w przypadku, gdy sąd krajowy nie uznał immunitetu, nie oznacza to, że takie same uprawnienia zostały przyznane PE w stosunku do posłów europejskich pochodzących z tego państwa, jeżeli protokół nie przewiduje wyraźnie takiej kompetencji i nie odsyła do przepisów prawa krajowego.

Jeżeli poseł wszczął w PE **postępowanie w sprawie skorzystania z immunitetu** i jeżeli sąd krajowy został o tym poinformowany, sąd ten powinien – w ramach lojalnej współpracy między instytucjami europejskimi i władzami krajowymi – zawiesić postępowanie sądowe i zwrócić się do PE o wydanie opinii w jak najkrótszym terminie.

Jeżeli sąd krajowy stwierdził występowanie przesłanek przyznania bezwzględnego immunitetu ustanowionego w art. 9 protokołu, zarówno ten sąd, jak i PE powinny uszanować ten immunitet. Wynika z tego, że taki **immunitet nie może być uchylony przez PE** i że powództwo wniesione przeciwko posłowi europejskiemu należy oddalić.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: DE, EL, EN, FR, IT, NL, PL, RO

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-200/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053*